

dobi le-to poslanca, ki ima voljo pa tudi dovolj moči, da skrbi za koristi svojih volilcev, ne pa da se suče le po volji tujcev.

Oboje nahaja se pri g. dr. Gelingsheimu in zato pozdravljamo njegovo kandidaturo, na volilcih pa je, da storé tako dne 15. apr. 1887.

„Črna vojska“, nje namen in sestava.

(Dalje.)

Ali bodo črnovojniški častniki nosili uniformo? — Častniki, ki so že v pokoju ali izven službe, obdržé uniformo, ki so jo nosili. Druge osebe pa, ki se bodo za častnike pri črnovojnikih imenovali in pridejo k redni vojski, dobé uniformo, kakor jo bo imel dotični oddelek. Častniki samostojnih črnovojniških oddelkov lahko nosijo uniformo, ki so jo kot vojaški ali civilni uradniki nosili. Lahko nosijo pa tudi v dejanski službi svojo civilno obleko; v tem slučaju pa dobé črnovojniško obvezo, častniško kapo, častniške zvezde na kolirji pri suknji, častniški portéepej na sablji in častniški vojni pas, kedar je tisti predpisan. Legitimacijski medaljon si morajo pa sami omisliti.

Kako postaneš črnovojniški častnik? — Civilne osebe, ki mislijo, da so sposobne za to, vložiti morajo za častniške službo v črni vojski pri svoji politični gospôski prošnji, ki se tako-le glasi:

Slavno c. kr. okrajno glavarstvo!

Podpisani prosi za častniško službo v črni vojski in se opira na sledeče razloge:

Rojen je dne (meseca, leta) v (rojstni kraj), ima v.....domovinsko pravico in je sedaj zasebni uradnik, inženir, poslovodja itd. pri...

Šole ima podpisani gimnazijalne (realne) in govori nemški, slovenski itd. Sveta mu je precej znanega, ker je prehodil že.....(pokrajine). Prosilec je dober telovadec, plavač, borilec, strelec in jahač. Posebno spreten je v stenografiji, v risanju itd.

Podpisani tudi izjavlja, da hoče obiskavati kako, že obstoječo šolo, kjer se učé aspirantje za c. kr. brambovske častnike in se hoče o določenih pogojih podvreči predpisani poskušnji.

Podpisani želi biti sprejet za častnika v kak črnovojnišk batalijon na Slovenskem.

Krstni list, domovnica, službeni dekret, gimnazijsko ali realno spričevale in predpisani revers so priloženi.

V dne I. I.

Kdo sklicuje črnovojnike na boj? — Cesar sam izdá povelje, da se mora črna vojska oborožiti in ob enem tudi določi, do katerega razreda. Brambovska gosposka pa na to črnovojnike skupaj skliče. Takoj, ko izda cesar povelje, objavi deželno-brambovski mini-

ster taisto c. kr. politični gospôski in brambovskim zapovedništvom po brzojavu. Od todi se povelje razglasi okrajnim političnim gosposkam, oziroma okrajnim brambovskim gosposkam, ter občinam, oziroma županstvom.

Kakor hitro se tako cesarsko povelje razglasi, mora se vsak črnovojnik takoj oglasiti pri županu tiste občine, v kateri živi. Posebej se navadno ne bodo listi nikomur pošiljali, izredno bi se pa tudi to utegnilo prigoditi. Črnovojniki, ki so zunaj avstro-ogerske državne meje, morajo takoj domu priti, kakor hitro jih povelje doide. Avstrijski podaniki, ki prebivajo na Ogerskem, so podvrženi črnovojniški dolžnosti ondi, kjer imajo domovinsko pravico, ako so odločeni namreč to svojo dolžnost izpolnjevati oboroženi v stalni armadi, pri brambovcih ali pa pri oboroženi črni vojski. Če je pa kak avstrijsk podanik, ki biva na Ogerskem, odločen le za pomožna dela pri črni vojski, njemu pa ni treba poprej domu hoditi, kakor kedar bi ga posebej klicali.

Kje se črna vojska zbira? — Črnovojniki zbirajo se, ne gledé na to, kje ima kdo domovinsko pravico, v dotični občini, kjer stanujejo. Le častniki morajo oditi vsak na svoj določen prostor. Župan določi prostor, kjer se črna vojska zbira, kakor tudi uro. Kontrolira jo župan v društvu enega ali več občinskih odbornikov. Črnovojniški zapisniki se preberó, bolniki in tisti, ki jih ni, se zapíšejo. K vsakemu shodu črne vojske morajo priti tudi vsi tisti, ki so še v teh letih, pa niso za vojsko nič več sposobni ter so pozabili ob pravem času oproščenja prositi ter vsled tega niso iz zapisnikov zbrisani.

Kdor bi se črnovojniški službi samovoljno odtegoval, navila se mu bo ura pri c. kr. brambovskem okrajnem zapovedništvu, kedar ga v pest dobó. (Dalje prih.)

Gospodarske stvari.

Hroma teleta.

Pri teletih se prikaže večkrat kaka bolezen, da človek ne vé, kaj je je krivo ali če tudi vé, ne more ji priti v okom, ker nima zdravila pri rokah, zdravnika za živino pa tudi ni blizu.

Taka bolezen je hromost, to je: tele dobi trde ude, izlasti noge mu vtrpnejo ali tudi skrivijo, členki na njih otečejo, vrat pa se krči. Tele ne mara za mleko, sope naglo in težko, iz nosnic pa mu teče žleca, s časom v obilni meri, v časih se zadela v teletu, v časih pa kar teče iz njega. Tudi mrzlica ga vije, a po životu se gorkota ne vzviša za veliko. Ako se konča bolezen s smrtjo, zvijó se teletu živci, prijema ga krč, in sliši se hrhranje. Ako